

كليات رساله نور

شعاع ها

مؤلف

بدیع الزمان سعید نورسی

مترجم:

داود وفایی

نورسی، سعید، ۱۸۷۸ - ۱۳۹۰ م. Said Nursi

شعاع‌ها / مؤلف: بدیع الزمان سعید نورسی؛ برگردان: داود وفایی

نشر احسان - ۱۳۹۸ - ۹۱۰ ص.

شابک: ۱- ۳۴۹- ۳۵۵- ۶۰۰- ۹۷۸

یادداشت: کتاب حاضر ترجمه بخشی از مجموعه کتاب‌های رساله نور است
از کلیات رساله نور. Risale-i Nur

موضع: قرآن - بررسی و شناخت - ایمان - Qur'an - Surveys

ایمان (اسلام) - جنبه‌های قرآنی - Qur'nic teaching - Faith (Islam)

شعاع‌ها / شاعر، سوالات / Târiixa Şular

♦ مؤلف: بدیع الزمان سعید نورسی

♦ مترجم: داود وفایی

♦ تطبیق با متن اصلی: مراد یوکسل، مصطفی آجار، ارشاد شیخ، مریان

♦ ویراستار: شایسته حسامی

♦ صفحه آرا: عبدالصمد سعادتزاده

♦ ناشر: نشر احسان

♦ نوبت چاپ: اول - ۱۳۹۸

♦ چاپخانه: مهارت

♦ تیراژ: ۱۰۰۰ جلد

♦ شابک: ۱- ۳۴۹- ۳۵۵- ۶۰۰- ۹۷۸

♦ قیمت: ۱۰۰۰۰ تومان

فهرست مطالب

- شعاع دوم: مربوط به آن اعظام **{الله أكمل}** است که در سه مقام، به بیان و اثبات سه ثمره، سه مقتضی و سه حجت توحید آن می پردازد.
- مقام اول: شامل سه ثمره می باشد
- نخستین ثمره: اشاره دارد به این که با سر وحدت جمال الهی و کمال ربانی نمود می یابد.
- ثمره دوم: بیان می دارد که با سر وحدت، همه کائنات دانسته می شود.
- ثمره سوم: ناظر به ذی شعور و مخصوصاً انسان است.
- مقام دوم: دارای سه مقتضی است:
- مقتضی اول: افعال حکیمانه و تصرفات بصیرانه بی که در حق هستی مشاهده می گردد توحید را اقتضا می کند.
- مقتضی دوم: بیان می دارد که در وحدت سهولتی در حد وجوب و در شرک صعوبتی در حد امتناع موجود است.
- مقتضی سوم: بیانگر توحید در ماهیت و آفرینش مخلوقات است.
- مقام سوم: شامل سه علامت و حجت می باشد:
- علامت و حجت اول: هر چیزی دارای وحدت و یگانگی است، پس بی شک اثر و صنعت ذات واحدی است.

علامت و حجت دوم: انتظام و انسجام موجود در کائنات حجتی بر توحید است.
سؤال: کائنات را حَسْن و جمال و زیبایی و عدالت احاطه کرده است، اما درباره بسیاری از پلیدی‌ها، مصیبت‌ها، بیماری‌ها، بلایا و مرگ‌هایی که می‌بینیم چه می‌گویی؟

علامت و حجت سوم: مهرهای توحید است که با «**لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ**» به آن اشاره می‌شود.

خاتمه اشاره‌ی کوتاهی است در سر توحید بر سایر ارکان ایمانی.
حسابی مفصل:

سؤال: آیات **﴿رِإِنْ كَانَتِ إِلَّا صَيْحَةٌ وَجْدَةٌ﴾**، **﴿وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَنْتُحُ الْبَصَرِ﴾** نشان می‌دهند **هـ حَدَرَ عَنْهـ** در یک آن و بدون صرف زمان وقوع می‌یابد؛ عقل محدود برای قبول آن و امان شال ملموسی است. پاسخ: در حشر، بازگشت ارواح به اجسام، احیا و انشای جسا مطرح است.

شعاع سوم: مناجاتی توحیدی است ایر رساله‌ی مناجات، پایه‌های مهم ایمانی نظری وجود وجود، وحدت، احادیث، حشمہ، بیت، عظمت قدرت، وسعت رحمت، عمومیت حاکمیت، احاطه‌ی علم و شریعه حکمت را درون ایجازی خارق العاده با قطعیت و خلوص و یقین فوق العاده اثبات می‌نماید. اشاره‌اش به حشر و مخصوصاً اشاره‌ی محکم آخر آن بسیار قوی است.

شعاع چهارم: دایر است بر آیه **﴿حَسْبُنَا اللَّهُ وَنَفْسَمْ أَوْصَكِيلُ﴾**
نخستین مرتبه نوریه حسبیه: آیه‌ی فوق چگونه در سال عشق به بقا را تسکین می‌دهد.

مرتبه دوم نوریه حسبیه: آیه‌ی فوق عجز و فقر انسان و هجم درجی را تسلی می‌دهد.

مرتبه سوم نوریه حسبیه: اهمیت حقیقی انسانی را که در ظاهر دارای اهمیتی نیست با «**ذَا**» در **﴿حَسْبُنَا﴾** توضیح می‌دهد.

مرتبه چهارم نوریه حسبیه: با آیه‌ی حسبیه فوق به نگرانی حاصل از رفتن ظاهری مخلوقات به عدم پاسخ می‌دهد.

مرتبه پنجم نوریه حسبیه: براساس آیه حسبیه فوق با توجه به ذات حی قیوم که حیات را ارزانی کرده به زندگی بنگر.

مرتبه ششم نوریه حسبیه: جمال و زیبایی‌هایی که در مصنوعات دیده می‌شود از آن‌ها نیست بلکه به جمالی مقدس و سرمدی تعلق دارد که خواهان ظهور است و این امر با سه برهان توضیح داده می‌شود.

شعاع هفتم: دایر است بر «الْتَّجِيَّاتُ الْمُبَارَكَاتُ الْصَّلَوَاتُ الْطَّيِّبَاتُ لِلَّهِ . . .» که در تشهد نماز بیان می‌شود.

سؤال نخست: کلمات مبارک تشهد مکالمه‌بیست که در شب معراج میان صرت ^۱ و پیامبرش انجام شده؛ حکمت این که در نماز خوانده می‌شود چیست؟

سؤال دوم: تشدید موحد در صلووات تشهد با قواعد تشبيه تناسب ندارد؛ حکمت تخصیص چیست؟ علماتی در تشهد و تکرار آن در هر نماز را توضیح می‌دهد.

شعاع هفتم: رساله آیت تکبر ^۲ مشاهدات سیاحی است که درباره‌ی آفریدگار خویش از کائنات سؤال می‌کند و شامل نکند و دو مقام می‌باشد.

مقدمه: دو ورطه را که یقین و میثانه را در این عصر به لرزه در می‌آورد در قالب چهار مسأله بیان می‌کند:

مسأله نخست: در مسائل عمومی، نفی در مقام اثبات ارزشی ندارد.

مسأله دوم: در هر مسأله‌بی، سخن اهل فن آن مسأله است است.

خلاصه: اعتقاد کفر آمیز دو قسم است:

قسم اول: عدم قبول

قسم دوم: قبول عدم

اولین مرتبه مقام نخست: در مورد شهادت سماوات است.

دومین مرتبه مقام نخست: در مورد فضا، ابر، باد، باران، رعد و برق و هوا می‌باشد.

سومین مرتبه مقام نخست: در مورد کره زمین و صفحات اش می‌باشد.

چهارمین مرتبه مقام نخست: در مورد دریاها و رودخانه‌های بزرگ است.

پنجمین مرتبه مقام نخست: در مورد کوهها و صحراهاست.

ششمین مرتبه مقام نخست: در مورد درختان و گیاهان می‌باشد.

هفتمین مرتبه مقام نخست: در مورد طیور و حیوانات است.

هشتمین مرتبه مقام نخست: در مورد پیامبران است.

نهمین مرتبه مقام نخست: در مورد علماء است.

دهمین مرتبه مقام نخست: در مورد مرشدان قدسی که در تکیه‌ها و خانقاوهای مشغول عبادت می‌باشند.

یازدهمین مرتبه مقام نخست: در مورد فرشتگان است.

دوازدهمین و سیزدهمین مرتبه مقام نخست: در مورد عقل‌های منور و قاب‌های بورق سلیمان است.

چهاردهمین و پانزدهمین مرتبه مقام نخست: در مورد عالم غیب و وحی و الهام می‌باشد.

شانزدهمین مرتبه مقام اول: در مورد محمد عربی علیه الصلوٰة والسلام می‌باشد.

هفدهمین مرتبه مقام اول: در قرآن معجز البیان می‌باشد.

هجدهمین مرتبه مقام اول: در مورد هبائی مجموعه کائنات است.
حقیقت اول: با حدوث و امکان مرتبه است.

حقیقت دوم: مربوط به حقیقت تعاون موج د، کائنات می‌باشد.

نوزدهمین مرتبه مقام نخست: جناب حن را ایدان خود او پرسید.

باب دوم: درباره براهین توحیدی است.

حقیقت اول: الوهیت مطلق

حقیقت دوم: ربوبیت مطلق

حقیقت سوم: کمالات

حقیقت چهارم: حاکمیت

سیاح ما پنج حقیقت محیط را که بر عالم هستی استیلا یافته‌اند در منزل دوم مشاهده نمود.

حقیقت اول: حقیقت کبریا و عظمت

حقیقت دوم: ظهور افعال ربانی به صورت اطلاق و احاطه و بی‌کرانگی است که تصرفات آن در کائنات مشاهده می‌شود.

حقیقت سوم: ایجاد موجودات به ویژه نباتات و حیوانات، با کثرت مطلق و نظم مطلق در عین سرعت مطلق، نیز آفرینش آنها در غایت حسن صنعت، مهارت، اتقان و نظم در عین سهولت مطلق، و ارزشمندی و امتیاز کامل در عین فراوانی مطلق و اختلاط مطلق.

حقیقت چهارم: بسیاری از علایم وجود در آفریدگان، مانند وجود و ظهور موجودات، همراهی و اتحادی در درون هم و ... به صورت کاملاً بدیهی خیر از توحید می‌دهند.

حقیقت پنجم:

چهارمین حقیقت: برگ در منزل سوم:

پنجمین حقیقت: اهل شناخت

ششمین حقیقت: دوم رسمان

هفتمین حقیقت: سوم بریمه اداره

هشتمین حقیقت: رئیسیت روزاقیت

شعاع نهم: فواید و نتایج عقیده حشرا بیان می‌کند.

نقطه اول: به چهار دلیل از میان صدھا دلیل مبنی بر این که ایمان به آخرت بنیادی ترین اساس زندگی اجتماعی و فردی، انسان و پایهی کمالات و خوشبختی اوست، اشاره دارد.

دلیل اول: فایدهی عقیده حشر برای کودکان

دلیل دوم: فایدهی عقیده حشر برای سالخوردگان

دلیل سوم: فایدهی عقیده حشر برای جوانان

دلیل چهارم: فایدهی عقیده حشر برای خانواده

نقطه دوم: همهی دلایل نبوت و براھین حقانیت حضرت محمد علیہ الصَّلَاةُ وَ السَّلَامُ همگی بر تحقق حقیقت حشر گواهی می‌دهند.

شعاع یازدهم: شمره‌بی از زندان دنیزلی که شامل یازده مسأله است.

مسأله نخست: آفریدگارمان سرمایه زندگانی بیست و چهار ساعته‌ی شبانه روز را به ما احسان می‌کند تا به کمک آن هر چه برای حیات دنیوی و اخروی لازم است تأمین گردد.

مسئله دوم: مرگ چنان قطعی و آشکار است که به شب شدن روز و فرا رسیدن زمستان پس از پاییز می‌ماند و به یقین با آن مواجه خواهیم شد.

مسئله سوم: وکیل اهل ضلالت: ما دوست داریم همه نوع لذتِ حیات را بچشیم و به دیگران بچشانیم، با ما کاری نداشته باش.

مسئله چهارم: درباره این جنگ هولناک جهانی که کره زمین را به هرج و مرج کشانده چیزی نمی‌پرسی و کنجکاوی نشان نمی‌دهی.

مسئله پنجم: دوران جوانی بی‌ترددید سپری خواهد شد.

مسئله ششم: در کاستامونو عده‌بی از دانش آموزان دبیرستان نزد من آمدند و گفتند: «خانواده ما بشناسان، معلمانمان درباره خدا چیزی نمی‌گویند.»

مسئله هفتم آخوندان: ابتدا از پروردگاری که می‌شناسیم، سپس از پیامبرمان، بعد قرآن، بعد بیر بادیران، کتاب‌های مقدس و آن‌گاه از فرشتگان سپس از کائنات خواهیم پرسید.

خلاصه‌یی از مسئله هشتم: فویز، نتایجی که براساس ایمان به آخرت موجب سعادت اخروی و دنیوی می‌برند، به طور خاصه بیان می‌شود.

مسئله نهم: چرا کسی که یکی از حقایق جزئی ایمانی را انکار کند کافر می‌شود و کسی که آن را قبول نداشته باشد مسلمان نیست؟ این در حالیست که لازم است ایمان به خدا و آخرت هم‌چون خورسید آن خاست و تاریکی را از میان بردارد؛ هم چنین چرا کسی که رکن و حقیقتی ایمان را انکار کند مرتد می‌شود، و دچار کفر مطلق می‌گردد و کسی که آن را قبول نکند؛ اسلام خارج خواهد شد؟ در حالی که اگر همان فرد ارکان دیگر ایمانی را باور نداشته باشد باید او را از کفر مطلق نجات دهد.

مسئله دهم: پاسخی است محکم به اعتراضات مربوط به تکرارهای موجود در قرآن.

مسئله یازدهم: حکمت خلقت ملائکه و فواید ایمان به آن.

خاتمه: یکی از معجزات غیبی و آشکار سوره **{قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ}** را نشان می‌دهد.

لاحقه‌یی بر حاشیه‌ی مسئله یازدهم: معجزات غیبی عبارات پایانی آیه الکرسی.

شعاع دوازدهم: بخش‌هایی از دفاعیات دادگاه دنیزلی و نمونه‌هایی از نامه‌های بدیع الزمان برای طلبه‌هایش و هم‌چنین برای دادگاه جهت دفاع.

شعاع سیزدهم: نامه‌هایی نورانی و به غایت ارزشمند که استاد برای طلبه‌هایش فرستاده، و هم‌چنین نامه‌هایی که بیانگر مسلک و مشرب استاد می‌باشد.

شعاع چهاردهم: مدافعت استاد در دادگاه شهر آفیون، جدول خطاب و صواب حاضر شده در برابر خطاهای دادگاه و دفاعیات طلبه‌های نور در دادگاه آفیون می‌باشد.

شعاع پنجم: مطالبی درباره‌ی «سد ذوالقرنین»، «یاجوج و ماجوج»، «مهدی»، «عیسی مسیح»، «دجال» و «سفیان» و سایر علامات قیامت و بیست و سه مسئله‌ی بیگ از جمله: «در آخر الزمان کسی باقی نمی‌ماند که الله الله بگوید...» و «...بیان آیت قرآن و صحیح آمده است: «عیسی الله دجال بزرگ را می‌کشد.»

شعاع پانزدهم، العصمه مزهرا: شامل دو مقام است:

مقام اول: شامل سه آیه است:

قسم اول: بر حجت وجد ریازده کلمه‌ی جمله «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ...» اشاره دارد.

قسم دوم: چکیده مختصر فاتح شریفه

قسم سوم: مربوط به شهادت «مَدَّأَ وَأَوْلَى اللَّهِ» می‌باشد.

مقام دوم: به مانند شاعع هفتم که آیه الکرامه... یک سیاحت خیالی درباره‌ی شناخت خداوند متعال می‌باشد.

- بحث در مورد حکمت گفتن «الشَّيَّعَاتُ الْمُبَارَّةُ الْأَسَاءَاتُ الْأَطَيَّبَاتُ لِلَّهِ» به جای

سلام در شب معراج محمدی علیه الصَّلَاةُ وَ السَّلَامُ

- بحث در مورد علم الهی در قالب پانزده دلیل

- بحث در مورد اراده‌ی الهی

- دلایل قدرت الهی را در نه مرتبه بیان می‌کند.

- چرا رساله نور در مصاف با این همه معارض و فیلسوف معاند و اهل ضلالت شکست نمی‌خورد؟

شعاع اول: توضیح سی و سه آیه که بر رساله نور دلالت دارد.

شعاع هشتم: اشاره به سراج النور در قصیده‌ی جلجلوتیه‌ی حضرت علی الله

باب دوم از لمعه بیست و نهم: نه نقطه از فواید و انوار بی‌نهایت ایمان که موجب
گفتن «الْحَمْدُ لِلَّهِ» توسط انسان‌ها می‌شود بیان خواهد شد.
الدّاعی